

LXXIV.

Betænkning

over

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1ste April 1899
til 31te Marts 1900.

(Afgiven af Landstingets Finansudvalg den 23de Marts 1899.)

Et Flertal i Udvalget (Ahlsefeldt-Laurvig, Bjerre, Breinholt-Wandborg, Carstensen, Frijs-Frijsenborg, Hedemann, P. G. C. Jensen, Juul-Rysensteen, Moltke-Øjstrup og Stefensen) skal med Hensyn til Finanslovsforslaget i dets Almindelighed bemærke, at dette ligesom de senere Aars Statsregnskaber udviser en forholdsvis stærkere Stigning paa Udgiftssiden end paa Indtægtsiden, som efter vor hele finansielle Status vel ikke i Ojeblikket vækker nogen Betænkelighed, men dog maa siges at være et Forhold, der ikke kan vedblive i Længden, hvis vi ikke ville se os nødsagede til enten paa den ene eller den anden Maade at lasse forøgede Indtægter. Det bør imidlertid herved fremhæves, at Stigningen paa Udgiftssiden udelukkende falder paa de civile Ministeriers Budgetter, medens Bestræbelserne fra det andet Tings Side stadig ere gaaede ud paa at afstnappe Bevillingerne til Forsvarsvæsenet. Dette er et Misforhold, og Flertallet har Aar efter Aar beklaget, at man ikke fra det andet Tings Side har været villig til at hde, hvad der udkræves for at holde vort Forsvarsvæsen i tilbørlig Stand. Det maa i Aar saa meget mere gentage denne Beklagelse, som det har vist sig, at Forsvarsvæsenets Tilstand paa Grund af de nægtede Bevillinger er en saadan, at Regeringen, naar der viser sig en Sky paa den politiske Himmel, ser sig i den Nødvendighed selv at tage Beslutning om Afhjælpslignen af de værste Mangler. Flertallet finder det indlysende, at ligesom det er uforsvarligt over for Landet, saaledes er det ogsaa uløgt i politisk Henseende ikke at hde de fornødne Bevillinger til at holde vort Forsvar i en saadan Stand, at det kan gøre Gjældst, naar der maatte blive Brug for det til under truende Forhold at værne om den Neutralitet, som vi sikkert alle ønske at opretholde. Da Forsvarsministrene imidlertid have fundet det unyttigt her i Tinget at genoptage de Bevillinger, der ere blevne nægtede i det andet Ting, er der sikkert intet Haab om, at der vilde kunne opnaas noget ved, at Flertallet paa egen Haand foreslog Genoptagelse af de nægtede Bevillinger. Man stiller derfor intet Forslag i saa Henseende, men skal indskrænke sig til kortelig at berøre de tre Vædringsforslag, der ere fremkomne til andre Punkter paa Finansloven.